

ASSAM Anayasa Önerisi (2011)

Yazan Adnan TANRIVERDİ (/index.php/yayinlar/raporlar/author/186-adnan-tanriverdi.html)

(/media/k2/items/cache/8fe3e0f34d3083cba6fe73d62a783d7f_XL.jpg)

ASSAM Anayasa Önerisi

TBMM'ne gönderilmiştir

YENİ ANAYASAMIZ HAYIRLI OLSUN

1. GİRİŞ

TBMM tarihi bir görev üslenmiştir. Daha doğrusu son genel seçimlerde Milletimiz bu görevi TBMM 'ne vermiştir. Meclis de Milletimizin her kesiminin katılımına imkân veren bir çalışma başlatmıştır. Yeni Anayasanın hazırlanmasında, tercih edilen bu yöntemi, herkesin eteğindeki taşı dökmesine imkân veren, önemli bir özellik olarak algılıyoruz. Çünkü yaşanan hukuksuzluklardan bizzat zarar görenlerin söyleyecekleri önemli şeyler vardır.

Adaleti Savunanlar Derneği (ASDER) de son darbe döneminin mağdurları ve siyasi irade üzerinde kurulmuş olan vesayetlin mimarı olan Türk Silahlı Kuvvetlerinin çeşitli kademelerinde görev yapmış eski mensupları olarak, hem Silahlı Kuvvetlerin görev ve yetkileri, hem de sistemin geneli hakkında söyleyecekleri önemli tespitleri bulunmaktadır.

2. NEDEN YENİ BİR ANAYASA

Çünkü yasalarla verilmiş bir kısım haklar Anayasa hükümlerine dayanılarak, Anayasal kuruluşlar tarafından gasp edilmiştir.

Anayasada, temel hak ve özgürlüklere, sanki kullanılması için değil de engellenmesi için yer verilmiş, vaz edilen resmi ideolojiyi paylaşmayan inanç sahipleri ve etnik gruplar, baskıların ve devlet güçlerinin hedefi konumuna sokulmuş, bir toplum sözleşmesi olmaktan ziyade, hakim güçlerin egemenliğinin devam ettirilmesi için özen gösterilmiştir.

1982 Anayasasında, görünüşte Temel hak ve hürriyetlerin kullanılmasında bir engel yokmuş gibi gelmekle beraber, inançla ilgili küçük bir talep, hukuk dışı engellerle karşılaşmış ve Anayasal Kurumlar el birliği ile baskı ve yasakları uygulamaya sokmuşlar, sonra darbeler, müdahaleler, ince ayarlar, engeller, yasaklar, baskılar başlamıştır.

1982 Anayasası, genel özellikleri ile, devletin yönetimini millete bırakmayıp, yasama ve yürütme erklerinin yetkilerini kısıtlayan, buna karşılık, millete karşı sorumsuz kurumların yetkilerini arttıran kurallar koyan bir yapıya sahip olmuştur. Bu hal her şeyden önce, uyum içinde çalışması gereken devlet organlarının, verilen aşırı yetkilerin sorumsuzca kullanılması sonucunda, amansız şekilde çatışmalarına sebep olmuştur.

1982 Anayasası, iktidarı bölmüştür. Bir tarafta, milli iradeyi temsil eden yasama ve yürütme; diğer tarafta devletin güçleri ellerine teslim edilen kurumlar. Bu kurumlar öyle yetkilerle donatılmış ki; istedikleri zaman, milletin seçtiklerinin elini kolunu bağlayabilmiştir. Yani bir gemide iki kaptan, biri dümeni sağa, diğeri sola kırmış. Gemi ikisinin istediği yöne de gitmemiş, zaman zaman kayaya bindirme riski ile karşı karşıya kalmıştır..

Silahlı Kuvvetler, Yüksek Yargı, YÖK ve diğer bağımsız anayasal kurumlar geçmiş dönemlerde, Anayasa'dan aldığı yetki ile, Millet'in değerlerine ters ideolojik kadrolaşmaları oluşturmuş, ideolojisini paylaşmadığı siyasi iktidarları aciz ve çalışamaz hale getirmiş, siyasi istikrarı bozmuş, onu seçen milli iradeyi yok hükmüne getirmiş, temel insan hak ve özgürlüklerini ayaklar altına almış ve Devleti telafisi imkansız zararlara uğratmıştır.

Temsilde adalet ilkesinin öne çıkarılması ile, güçsüz koalisyon hükümetlerine teslim edilen ülke yönetiminde zafiyetler oluşmuş ve oluşan istikrarsız ortamlar darbe ve müdahalelerin davetçisi haline dönüşmüştür.

Yönetim biçimi olarak, uygulanan güçlü merkezi hükümet ilkesi, bir taraftan mahalli ihtiyaçları etkili bir şekilde karşılama imkanını kısıtlarken diğer taraftan, küçülen bölge ve dünyada, Ülkenin çıkarlarının en üst düzeyde ve zamanında korunup takip edilmesini zorlaştırmıştır. Bölge yönetim sistemleri, dar zihniyetler tarafından, üniter yapıyı bozacak bir adım olarak görüldüğünden reddedilmiştir.

Aynı şekilde, özgürlükçü bir dünyada, Ülkemizin zenginliği sayılması gereken etnik varlıkların ve farklı inançların talepleri, merkeziyetçi anlayış ile çözülemeyecek boyutlara ulaşmıştır. Bu taleplerin baskıcı uygulamalarla ve modası çoktan geçmiş söylem ve yöntemlerle karşılanmaya çalışılmasının esas üniter yapının bozulmasına sebep olabileceği gerçeği, mevcut anayasal mevzuat nedeni ile, kavranamaz duruma gelmiştir.

Nasıl bir anayasa konusuna geçmeden önce, 1982 Anayasasının yakın tarihimizde, temel hak ve özgürlüklerin kısıtlanması ve siyasi iktidarlar üzerindeki vesayet'in kurulmasına imkan veren dayanakları ve bu dayanaklardan yararlanarak tesis edilen uygulamalara göz atmakta fayda görüyoruz.

a) **DARBELERİN ANAYASAL DAYANAKLARI;**

Darbeler ve yasaklamalar; **Dayanağını yasal mevzuattan almış, ideolojik kadrolar tarafından, Kaos ve istikrarsız ortamlarda** uygulanmıştır. Yani Darbelerin;

Birinci dayanağı; başta Anayasa olmak üzere **yasal mevzuat;**

İkinci dayanağı; bu yasal mevzuattan da yararlanarak oluşturulan **ideolojik kadrolar;**

Üçüncü dayanağını; da zayıf koalisyon hükümetlerinin sebep olduğu **siyasi istikrarsızlıklar** oluşturmaktadır..

1982 Anayasasının, temel hak ve özgürlükleri; egemenliği millete veren; kurum ve kuruluşların yetki ve sorumluluklarını; belirleyen maddeleri göz ardı edilerek;

Başlangıç maddesinin ikinci paragrafındaki **"çağdaş medeniyet düzeyine ulaşma.."** hedefine bakıp, **milletin yaşantısını çağdaşı ve devlete tehdit olarak görme eğiliminin;**

İkinci maddesindeki "LÂİKLİK" kavramını öne çıkararak dindar insanlara tehdit gözü ile bakma eğiliminin;

İnkılâp kanunlarının korunması ile ilgili 174 üncü maddesindeki "Çağdaş uygarlık düzeyi"ne ulaşmayı ve "lâik niteliği" korumayı sağladığına inanılan sekiz inkılâp kanununun tehdit altında olduğuna dair kuşkunun;

Silahlı Kuvvetlere eğitim, silah, araç ve gereç bakımından hazırlıklı bulunması için "TSK İç Hizmet Kanunu"na konulmuş bulunan 35 inci maddesindeki "Türkiye Cumhuriyetini koruma ve kollama" görevinin, zamanının belirlenmesinin ve kararının verilmesinin TSK'ne ait olduğuna dair anlayışın; özellikle 28 Şubat ile birlikte başlatılan baskı ve müdahalelere yasal dayanak yapıldığı görülmüştür.

Bu Anayasa ve yasa maddelerine anlam ve aktivite kazandırılması da; Devletteki Güvenlik planlamasının direktifi konumundaki **"Milli Güvenlik Siyaseti Belgesi"**ndeki, iç tehdit bölümünde, öncelikli olarak **İrticanın iç tehdit olarak belirlenmesi** ile mümkün olmuştur.

Şüphesiz Anayasa ve yasalar ideolojik olarak yorumlanırsa, darbeler yasal zemin bulmak mümkündür.

b) 12 EYLÜL DARBESİNİN YASAL DAYANAĞI;

12 Eylül 1980 askeri darbesinin yasal dayanağı; Milli Güvenlik Konseyinin radyodan okunan ilk bildirisinde şöyle duyurulmuştur.

“İç Hizmet Kanununun verdiği Türkiye Cumhuriyeti'ni kollama ve koruma görevini yüce Türk Milleti adına emir ve komuta zinciri içinde ve emirle yerine getirme kararını almış ve ülke yönetimine bütünüyle el koymuştur...”(1)[1]
(file:///C:/Users/MTanriverdi/Documents/ASSAM/04%20Makaleler/Adnan%20TANRIVERD%C4%B0/Yeni%20Anayasa%20Ar)

Silahlı Kuvvetlerin, iç güvenlik görevleri verildiğinde, eğitim ve donatım bakımından, hazır olması amacıyla konulmuş veya bu gerekçe ile İç Hizmet Kanunda yer almış bir yetki, Silahlı Kuvvetlerin emir-komutasını üstlenenler tarafından darbe görevi olarak yorumlanabilmektedir.

c) 28 ŞUBAT 1997 POST MODERN MİLLİ GÜVENLİK KURULU (MGK) DARBESİNİN ANAYASAL DAYANAĞI: (2)[2]

(file:///C:/Users/MTanriverdi/Documents/ASSAM/04%20Makaleler/Adnan%20TANRIVERD%C4%B0/Yeni%20Ar)

28 Şubat, MGK Başkanı ve asker üyeleri tarafından yapılmış bir MGK darbesidir.

Milli Güvenlik Kurulu 1961 Anayasası ile teşkil ettirilen ve 1982 Anayasasında da varlığını devam ettiren, Anayasal bir kurumdur. İstisnâî bir kurul olmasına rağmen, teşkilinden itibaren Siyasi iradenin kontrol altında bulundurulması görevi ifa etmiştir.

Başlangıçtaki haliyle, 10 üyesinden 5 'i askerdir. Kurulda Cumhurbaşkanı Askerlerin yanında yer alınca müdahale, (12 Mart, 28 Şubat) yani kurulun istekleri kanun yerine geçmiş; Cumhurbaşkanı milli irade temsilcilerinin (yani sivillerin) yanında yer alınca askerler, kurulu düzene isteklerini kabul ettirememişler ve askerinin idareye el koyduğu fiili darbeler olmuştur.(12 Eylül 1980)

MGK Genel Sekreterliği ve Milli Güvenlik Kurulu Kanununda 2001 yılında yapılan değişiklik ile üye sayısı 10 'dan, 14 'e çıkartılmış olup, bunun sadece 5 'i askerdir. Kararların, salt çoğunlukla alındığı kurulda, 28 Şubat 1997 'de olduğu gibi askerlerin hakimiyeti olmadığı için benzer kararların alınıp, TBMM ve Hükümete dayatılması mümkün değildir. Ama askeri, sürekli siyasetin içinde bulunmak durumunda bırakılmaktadır. Siyasetle ilgilenen asker, Devletin iki başlı görünmesine sebep olmaktadır.

Darbelerin ve dayatmaların merkezinde bulunun askerinin, Cumhurbaşkanı Başkanlığında toplanan MGK'nun içinde Genelkurmay Başkanından başka üç Kuvvet Komutanı ve Jandarma Genel Komutanı ile temsil edilmesi, siyasete müdahale için Silahlı Kuvvetlere ayrı bir siyasi güç vermektedir.

d) 27 NİSAN 2007 İNTERNET BİLDİRİSİNİN ANAYASAL DAYANAĞI;

27 Nisan İnternet Muhtırası *“Türkiye Cumhuriyeti devletinin, başta laiklik olmak üzere, temel değerlerini aşındırmak için bitmez tükenmez bir çaba içinde olan bir kısım çevrelerin, bu gayretlerini son dönemde artırdıkları müşahede edilmektedir...”* cümlesi ile başlamıştır. İncelendiğinde, Anayasa'nın 2. maddesindeki Laiklik ilkesi ve İç Hizmet Kanununun 35. maddesindeki Cumhuriyeti koruma ve kollama görevine atıf yapıldığı anlaşılmaktadır.

e) ANAYASAL DAYANAKLA, TASFİYE KURULU HALİNE GETİRİLEN YÜKSEK ASKERİ ŞURA;

Anayasal bir kuruluş olmadığı halde, 1982 Anayasasının 125. maddesi ile kararları yargı denetimi dışında tutulan **Yüksek Askeri Şura**, general terfileri ve re'sen emeklilik uygulamaları ile **ideolojik kadrolaşmanın mekanizması** olarak işlev yapmıştır.

Ayrıca, bu yetkinin Anayasa'ya konulmasından sonra, 1637 subay ve astsubay, yargı pay-pas edilerek hukuk dışı işlemlerle, temel hak ve özgürlükler hiç sayılarak, işinden ve mesleğinden edilmiştir.

12 Eylül 2010 Anayasa değişikliği ile, **“Disiplinsizlik ve ahlaki durum nedeniyle ayırma işlemleri”** yargı denetimine açılmış, ancak **terfiler ile kadrosuzluktan emeklilik işlemleri yine yargı denetimi dışında bırakılmıştır.** Silahlı Kuvvetlere personel alımı ile birlikte düşünüldüğünde, Askeri Yüksek İdare Mahkemesi (AYİM)'nin yapısı, **general terfi**

ve emekliliklerinin yargı denetimi dışında tutulması ve yargı kararı olmadan, idari işlemlerle Silahlı Kuvvetlerden çıkartılma yetkisi, Silahlı Kuvvetlerde Milletin değerlerine ters, darbelerin ikinci dayanağını oluşturan, ideolojik kadrolaşma için yeterli yetkileri içermektedir.

Darbe dönemlerinde, diğer kamu kurumlarını da kontrolüne alan **Silahlı Kuvvetler, uygulattığı tasfiyelerle, Kamuda tam bir kadrolaşma sağlanmasının lokomotifi olmuştur.**

f) YÖK DARBELERİ VE ANAYASAL DAYANAĞI;

1990 yılında Yüksek Öğretim Yasasına eklenen EK-17. Maddeye göre, “**yürürlükteki kanunlara aykırı olmamak kaydı ile yüksek öğretim kurumlarında kılık ve kıyafet serbesttir**” hükmü gereğince, 1997 yılına kadar üniversitelerde başörtü nedeniyle bir sorun yaşanmazken, 1995 tarihinde, Anayasal bir Kurum olan, Yüksek Öğretim Kurumuna (YÖK) başkan atanan Kemal Gürüz vasıtasıyla bütün üniversitelerde başörtülü kız öğrencilerin derse ve üniversitelere girişleri engellenmiştir. **Kemal Gürüz ve Erdoğan Teziç Döneminde ne hükümet ne meclis YÖK'ü kontrol edememiştir.**

YÖK yönetimine getirildiği 06 Aralık 1995 tarihinden itibaren Kemal Gürüz, 8 yıl süreyle, Yüksek Öğrenim Kurumlarının yönetim ve öğretiminde, darbe sayılabilecek kadrolaşmayı ve tasfiyeyi gerçekleştirmiş, **başörtülü öğrencilerin üniversitelerden dışlanması, yeni kazananların ise kayıtlarının yaptırılmamasını sağlayarak büyük bir zulme imza atmıştır.** Arkasından aynı göreve getirilen Erdoğan Teziç, icraatlarıyla Kemal Gürüz 'den geri kalmamıştır. Kadrolaşmada ve YÖK'ün hukuk dışı uygulamalarında zamanlarının Cumhurbaşkanılarından geniş destek görmüşlerdir.

Yeni Cumhurbaşkanı'nın halk oyu ile seçilecek olması, Yüksek öğretimde, milletin değerlerine ters kadrolaşmaların yapılmasını mümkün kılmamakla birlikte; bu kurumun hukuk dışı uygulamalarına karşı TBMM'nin eli kolu bağlı kalmış, devlet aciz duruma düşmüş, milletin iradesi açık hukuksuzluğu engelleyememiştir.

g) YARGI DARBELERİ VE ANAYASAL DAYANAĞI;

2007 ve 2008 yılı yüksek yargı organlarınca yapılan engellemelerle, **ülke gündeminin yönlendirildiği yıllar olarak geçmiştir.**

03 MAYIS 2007 YARGI DARBESİ:

Cumhurbaşkanı'nın seçim süreci başlayınca, Ana Muhalefet Partisinin talebi ile açılan“**Cumhurbaşkanlığı seçimi için TBMM'de oturumun açılması için 2/3 çoğunluk '367' oy sağlanmadığından, oylamanın iptali**” davasını kabul etmiş; 03 Mayıs 2007 tarihinde verdiği kararla, **TBMM'nin Cumhurbaşkanı'nı seçmesini engellemiş;** ülkeyi belirsiz bir mecraya sürüklemiş; milletvekili genel seçimlerinin erkene alınmasına ve ülkenin üç aydan fazla bir süre ile süresi dolmuş Cumhurbaşkanı tarafından yönetilmesine sebep olmuştur. **Bu karar, Anayasa Mahkemesi tarafından, milletin seçip gönderdiklerinin iradesine, indirilen bir darbe olarak tarihteki yerini alacaktır.**

05 HAZİRAN 2008 YARGI DARBESİ

Üniversitelerde uygulanan **başörtü yasağının kaldırılması için yapılan Anayasa değişikliği;** parti kapatma davasının da gölgesinde bırakılarak, esastan inceleme yetkisi olmadığı halde, esastan incelenerek, Anayasa Mahkemesi tarafından **05 Haziran 2008 tarihinde açıklanan kararı ile iptal edilmiştir.**

Mahkeme, 22 Ekim 2008 tarihinde açıklanan gerekçesinde; Anayasa'nın 2 nci maddesinde yer alan ve tanımı bulunmayan **laiklik ilkesini, hukukun yazılı olmayan normlarıyla açıklamaya çalışırken; milletin mukaddesatını, 1000 yıla varan kültür birikimini, örf, âdet ve geleneklerini, dinini ve manevî duyarlıklarını referans alacağına; din dışı felsefi akımları ve bunların öğretilerini referans alarak, milli vicdanı rencide etmiş ve ne tür bir ideolojik kadrolaşma içinde bulunduğunu dünyaya ilan etmiştir.**

Anayasa Mahkemesi kendisini TBMM'nin üzerinde bir konuma koymuş, Anayasayı düzenleme yetkisini TBMM'nin elinden almıştır.

Kararını millet önündeki yasakları kaldırma istikametinde değil; azınlığın kuruntularını giderecek yasakların devamı istikametinde kullanarak, milletin inanç ve iradesine darbe indirmiştir.

30 TEMMUZ 2008 YARGI DARBESİ

%47 oy almış bir siyasî parti aleyhine; milletin büyük çoğunluğunun ciddiye almadığı sebeplerden ve özellikle üniversitelerde hukuk dışı olarak uygulanan örtü yasağının kaldırılması için yapılan Anayasa değişikliği gerekçe gösterilerek, Yargıtay Başsavcısınca açılan kapatma davası; kabul edilmiş, iktidar partisi hazine yardımının yarısının kesilmesi ile cezalandırılmış ve kapatma tehdidi altında temel hak ve özgürlüklerin geliştirilmesi istikametindeki girişimlerin engellenmesi sağlanmıştır.

Bu karar da, başta Silahlı Kuvvetler olmak üzere Anayasal kurumların örtülü desteği ile milli iradeye Üst Yargı Kurumları tarafından indirilmiş bir darbe olarak, Ülkemizin sosyal ve siyasî tarihindeki yerini almıştır.

Yüksek Yargı organlarına, Yüksek Öğretim Kurumu ve Üniversite Rektörlüklerine, Silahlı kuvvetlere ve bürokrasinin tepelerindeki görevlere atamada, son söz ve imza sahibi olan Cumhurbaşkanları, temsil ettikleri ideolojilere göre, Devlet Bürokrasisindeki ideolojik kadrolaşmanın en önemli aktörü ve bürokratik otoritenin zirvesi olarak görev yapmışlardır. Bu nedenle Cumhurbaşkanı seçimleri hep krizlere sebep olmuştur. Milletin manevi değerleri ile donanmış kişilerin Cumhurbaşkanı seçilmemesi için TBMM hep baskı altında tutulmuştur. Bunda başarılı olduğu dönemler, menfi kadrolaşmalar yapılmış, bunun acısını da Milletimiz temel insan hak ve özgürlüklerinden mahrum olmak suretiyle çekmiştir.

Yeni Cumhurbaşkanlarının halk tarafından seçilecek olması milletin değerlerine ters kadrolaşmanın yolunu kapatmış ve 12 Eylül 2010 Anayasa değişikliği ile bu Mahkemenin ve Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun yapısında yapılan değişikliklerle, kararlarının hukuk çizgisinde kalmasının yolu açılmıştır.

h) DARBELERE DAYANAK OLAN İSTİKRARSIZ DÖNEMLER:

Yakın tarihimiz uzun süren siyasi istikrarsızlık dönemlerinin arkasından askeri darbe veya müdahalelerin geldiğini göstermektedir. 13 Aralık 1970 tarihinden 12 Eylül 1980 tarihine kadar, 10 yıl içerisinde 12 koalisyon hükümeti iş başına gelmiştir. Bunlardan 8 tanesi bir yıldan kısa görev yapmıştır. Bu zayıf koalisyon hükümetleri sırasında, siyasi ve ekonomik istikrar bozulmuş, anarşi kontrol edilemez hale gelmiş, Millet bunalmış, bir çıkış yolu gözlerken kurtarıcı olarak 12 Eylül 1980 Darbesi gelmiştir.

Yine 23 Haziran 1991 tarihi ile 28 Şubat 1997 tarihine kadar 6 yıl içerisinde 7 Hükümet görev almıştır. Bu yedi hükümetten 4 'ü altı aydan biri de bir yıldan kısa iş başında kalmıştır. Bu zayıf koalisyon hükümetleri sırasında da, ekonomik ve siyasi istikrar bozulmuş, arkasından post-modern 28 Şubat 1997 Milli Güvenlik Kurulu Darbesi gelmiştir.

Bunlara karşılık, 13 Aralık 1983 tarihi ile 23 Haziran 1991 tarihleri arasındaki 8 yıllık sürede, tek ve aynı partinin kurduğu üç hükümet, yine 18 Kasım 2002 tarihi ile günümüze kadar 9 yıllık süre içinde aynı partinin kurduğu 4 hükümet iş başında kalmıştır. Siyasi istikrarın hakim olduğu bu dönemlerde, ülke sorunlarına çözümler siyasi iktidarlar tarafından bulunmuş, Balyoz ve Ergenekon davalarından anlaşıldığına göre, yasal dayanak ve ideolojik kadrolaşmada bir değişiklik yapılmadığı, hatta fiili darbe planları yapıldığı halde, darbe ve müdahale imkanı verilmemiştir.

3. NASIL BİR ANAYASA

Yeni Anayasa:

Temel insan hak ve özgürlüklerini korumalı,

İç barışı sağlamalı,

Adaleti temin ve hukukun üstünlüğü ilkesini tesis etmeli,

Milli İradeyi hakim kılmalı ve istikrarı muhafaza etmeli,

Çağdaş ve ileri bir yönetim sistemi oluşturmalı,

Dış dünya ile yakın ve devamlı iletişim kurma imkanı vermelidir.

ASDER bu genel kabullerin temini için aşağıdaki ilkeleri savunmakta ve Yeni Anayasa'da yer almasını talep etmektedir.

a) ANAYASADA RESMİ İDEOLOJİ OLMAMALIDIR

Anayasa sadece devletle toplum arasında değil, aynı zamanda toplumun birlikte yaşamasını sağlayan kendi aralarında yaptığı bir sözleşme olmalıdır. Her hangi bir kişinin toplumun geneliyle hiçbir düşünce ve inanç benzerliği olmasa da, Anayasal haklar onu bu devletin vatandaşı olmayı kabullenmesini sağlamalıdır. Farklılıklara aynı mesafede bir devlet çatısı oluşturmalıdır. Resmi bir ideoloji dikte etmesi, bir fikri, bir düşünceyi benimseyip diğerlerini ötekileştirmesi, daha açık ifade ile hasım sayması; anlaşmayı, uyuşmayı, eşitlik ilkesini, adalet duygusunu baltalar; farklı olanları tehlikeli, zararlı ve tehdit olarak görür. Farklı olanları, devletten, kamusal alandan, devlet hizmetlerinden soyutlar.

Yakın tarihimizde, Atatürkçülük ve Kemalizm adı altında, **seküler-sol-kavmiyetçi** görüş resmi ideoloji olarak benimsenmiş; bu ideoloji dışındakiler bölücü ve yıkıcı akım mensupları olarak, aşırı solcu, ırkçı, aşırı sağcı, irticacı, Kürtçü, Ermenici vb. olarak devletin güvenlik belgelerinde tasnife tabi tutulmuş; iç tehdit olarak görülmüş, kamu görevlerinden tasfiye edilmiş, güvenlik güçlerine hedef olarak gösterilmiş, dışlanmış. Farklı ideolojiler peşinen suçlu ilan edilmiştir. Resmi ideolojinin mensubu olmamak, suçlu sayılmak için yeterli görülmüştür.

Resmi ideoloji, önce kamu görevlilerini bölmüş, benimsemeyenler tasfiye edilmiş; Kamuda ideoloji birliği sağlandıktan sonra da toplum bölünmüş ve düşman kamplara ayrılmıştır.

Devlet hiç bir ideolojiye taraf olamaz, temel insan hak ve özgürlüklerinin savunucu ve koruyucusudur. Hukuk, adalet, hak, eşitlik, özgürlük ve iç barış taraftarı olmalıdır.

b) DEĞİŞMEZ MADDELER BULUNMAMALIDIR

Değişmez ve değiştirilmesi teklif edilemez hükümler bulunması, Millete ve gelecek nesillere güvensizliği ifade eder. Ancak darbeci bir zihniyetin koruma içgüdüsünün mahsulü olabilir. Anayasa, dayatılan değil üzerinde milletin konsensüs sağladığı bir anlaşma metni olmalıdır.

1982 Anayasasının ilk üç maddesi ile 174. maddesindeki İnkılap Kanunları, değiştirilemez maddeler olarak dördüncü maddede hükme bağlanmıştır. İlk üç maddede belirtilen hususların değiştirilmesi kimsenin aklına bile gelmeyebilir, böyle bir istek de olmayabilir. Ama bu gün uygun görülen bu hükümler yerine, bir zaman sonra toplum yeni ihtiyaçlar duyar ve yeni düzenlemelerle daha güzel hedeflere yöneleceğini düşünülebilir. Bu maddeyi koyanlar da toplumun arasından ayrılmış olabilir. Bu maddeler günün şartlarına uygun hale getirilemeyecek midir? Değiştirmek isteyenler çıkarsa, istemeyenlerle çatışmalı mıdır? Toplum istedikten sonra her madde ve anayasal kural değiştirilebilmelidir.

c) LAİKLİK İLKESİ ANAYASADA YER ALMAMALIDIR

Laiklik ilkesi; bu ilke anayasasında bulunan üç devletten biri olarak, Ülkemizin 1924 Anayasasına 1937 yılında girmiş; bu gün 200 'e yakın ülkeden sadece 21 'inin anayasasında bulunan; ama bizdeki uygulaması hiç bir ülkenin uygulamasına ve anayasaya koyma amacına benzemeyen, Ülkemizin dindarları başında Demokles'in kılıcı gibi sallanan bir Anayasal kuraldır.

Kimine göre din özgürlüğü, kimine göre din ile devlet işlerini birbirine karıştırmama kuralı, kimine göre inançların dışa vurulmamasının adı, kimine göre dinsizlik (*ladini*), kimine göre de din düşmanlığıdır. Sonuçta kasıtlı olarak tanımı yapılmamış ve İslamî inancı toplum vicdanlarından sökülmek amacıyla, Anayasadaki "Dini İslâm" yerine getirilmiş yabancı bir kavramdır.

Yani, Anayasaya girdiği tarihten itibaren devletin resmi dini olmuştur. Bu dini (*laikliği*) benimsemeyen, inancını gönlüne bastıramıyorsa devlette tutunamamış, vatandaş ise devlet kapısına yaklaştırılmamıştır.

Temel insan haklarına aykırı, anti demokratik bir kuraldır. **Yeni anayasada yer almamalıdır.**

Bütün inançlar, devletin korumasında olmalıdır. İnançlar anayasa ve yasalarla korunmalı, müdahaleler yasalarla engellenmelidir.

%99'u Müslüman olan ülkemizde yeni yapılacak Anayasanın Hiçbir maddesi ve hükmü, Kur'an-ı Kerim'in hiç bir ayetine ters olmamalıdır. Bu hususun temini için, Meclis Yeni Anayasa Komisyonunun çalışmalarında, Diyanet İşleri Başkanlığından bir heyet de hazır bulunmalıdır.

d) RESMİ DİL TÜRKÇE OLMALI, ANA DİLDE EĞİTİM İMKANI SAĞLANMALIDI

Dil, millet olmanın birleştirici değerlerinden biri olmakla beraber, farklı etnik grupların da devletin eşit hak sahibi vatandaşları olabilmeleri için kültürünü ve dilini kullanıp yaşatma imkanı sağlanmalıdır. Herkese dilediği dili konuşma ve kullanma özgürlüğü tanınmalıdır. **Etnik grupların dilini konuşma, geliştirme ve kendi dilinde eğitim yapma özgürlüğü, anayasa ile koruma altına alınmalıdır.**

Ama devletin kurumlarında ve uluslar arası ilişkilerde resmi dil Türkçe olmalıdır.

e) TEMEL İNSAN HAK VE ÖZGÜRLÜKLERİ KISITLANMAMALIDIR

1982 Anayasası, bir taraftan temel hak ve özgürlükleri ifade ederken, akabinde Devletin güvenliği için kısıtlamalarını saymaktadır.

İnsanın doğuştan gelen **negatif hak ve özgürlükleri** olarak sayılan **hayat hakkı, din ve vicdan özgürlüğü, fikir ve düşünce özgürlüğü, mal edinme özgürlüğü, ahlakı ve neslin korunması** anayasal güvence altına alınmalıdır. Kısıtlanmamalıdır.

Bu özgürlüklere vaki olabilecek tecavüzler yasalarla yasaklanmalıdır.

İnsanın **sosyal ve ekonomik** haklarından olan eğitim-öğretim, sağlık, meslek edinme, eğlenme, dinlenme, seyahat etme, çalışma ve iş kurma özgürlüğü de **pozitif hak ve özgürlükleridir**. Bu hak ve özgürlükler, sivil toplum ve cemiyet hayatı içinde geliştirilecek haklardır. Anayasada bu özgürlüklerin kullanılabilmesi için **sivil toplumun örgütlenmesi** imkanı sağlanmalı ve sivil toplum kuruluşları teşvik edilmelidir. Bu özgürlük alanı da kısıtlamasız koruma altına alınmalıdır.

İnsanın **aktif hak ve özgürlükleri de siyasi hak ve özgürlüklerini ifade etmektedir**. Bu tasnifte geçen seçme, seçilme, parti ve dernek kurma, parti ve derneklere üye olma hakları, kişilerin yönetime katılma ve yönetimde söz sahibi olma imkanı verdiğinde, bu hakkı kullanması teşvik edilmeli ve kolaylaştırılmalıdır.

Anayasa, devlet hizmetlerinin merkezine, insana hizmeti koymalıdır. İnsanı yaşatıp koruyup geliştirmeyi esas almalı, tecavüzlerin cezalandırılması için yasal düzenlemeler yapılmalıdır.

f) İDAM CEZASI KONULMALIDIR

Yaşama hakkı kişinin temel hakkıdır. Bu hakkı koruma altına alabilmek için, tasarlayarak bir hayata kast etmek isteyen, gerçekten caydıracak bir cezası olmalıdır. **İnancımız, cezanın etkili olması, suç sayılan fiillerin işlenmesini önleyeceği; etkili olmaması da kişileri suça teşvik edeceği istikametindedir. Başka fiiller için konulmasa da taammüden insan öldüren kişilere ölüm cezası verilebilmelidir. Bu şekilde masum insanların öldürülmeleri önlenebilecektir.** Ancak öldürülen kişinin ailesi tarafından katilin ölüm cezası farklı cezalara çevrilebilmelidir.

g) VATANDAŞIN ANAYASAL SIFATI OLMAMALIDIR

Anayasamızda, kavmiyetçiliği çağrıştıracak ve milletimiz arasında etnik rekabete sebep olacak terim ve sözler bulunmamalıdır. Anayasamız, azınlık grupların söylemlerine takılıp kalmamalıdır. Bütün vatandaşlarımıza ve etnik kimliklerine eşit mesafede bulunmalıdır. Kimseye faydası olmayacak inatlaşma ve etnik üstünlük yarışına sebep olacak ifadelerden sakınılmalıdır.

“Türkiye Cumhuriyetine vatandaşlık bağı ile bağlı olan herkese, din ve ırk farkı gözetilmeden Türk denir.” YERİNE; Anayasada, “ Vatandaşlık temel bir haktır. Kanunun öngördüğü esaslara uygun olarak bu statüyü kazanan herkes Türkiye Cumhuriyeti Vatandaşıdır.” ifadesi yer almalıdır.

h) BAŞKANLIK SİSTEMİ OLMALIDIR

Yeni Cumhurbaşkanımız halkoyu ile seçilecektir. **Halkoyu ile seçilmiş ama sorumsuz bir Cumhurbaşkanı, Meclis tarafından iş başına getirilmiş ama bütün yürütmeden sorumlu bir başbakan, işlerin çıkmaza girmesi için olabilecek en etkili formül olabilir.** Cumhurbaşkanı her hâlükârda %50 'nin üzerinde bir oy ile seçilecektir. Ama Başbakanın içinden çıktığı partinin genellikle halktan % 50 oy alamayabilir. Hele koalisyon zorunlu ise, bu oran daha aşağıya inecektir. Hangisi halkın güvenine daha çok layıktır meselesi her zaman zihinleri kurcalayan ve kurcalanan bir mesele olacaktır. **Mevcut durum, ülkeyi iki başlı bir yönetime götürür.**

Diğer taraftan, parlamenter demokraside, yani başbakanın parlamento tarafında seçilmesi, Meclisin hükümet üzerindeki denetim rolünü zayıflatmaktadır. Seçim sistemimiz de dikkate alındığında, Başbakanın partisi üzerindeki otoritesi nedeni ile TBMM, Başbakan talimatı ile kanun çıkaran bir mekanizmadan öteye gidememektedir. Böyle olunca, yani Parlamento Hükümetin ve Başbakanın gölgesinde kalınca, başka güçler ve yargı, zaman zaman her iki gücü de etkisi altına alabilmektedir.

Kuvvetler ayrılığı prensibinin daha etkili olması, yürütmenin günün şartlarına uygun şekilde süratli icraat yapma imkanına sahip olması, iki başlılığın ortadan kaldırılması, TBMM 'nin yürütmeyi daha etkili bir şekilde denetleme imkanına sahip olması, dış dünya ile iletişimin daha etkili yapılabilmesi, Başkan üstünde vesayetın mümkün olmaması açısından; **Türkiye Başkanlık sistemi ile yönetilmelidir.**

i) YÖNETİM ŞEKLİ, BÖLGELİ ÜNİTER DEVLET VE İDARİ ÖZERKLİK İLKELERİNE GÖRE DÜZENLENMELİDİR

Ferdi faaliyetlerin bile küresel ölçeklere göre ayarlandığı bir çağda, Ülke sorunları sadece sınırların içerisi düşünülerek çözülemez. Devletin bütün fonksiyonları da dış dünya ve küresel gelişmeler dikkate alınarak yerine getirilmesi gerekir. Her Bakanlık asli faaliyet alanlarında dış dengeleri düşünmelidir. Eğitim, ekonomi, savunma, ulaştırma, adalet, ticaret, sanayi, gümrük ve aklımıza gelen her faaliyet, hem dış dünyaya hem de ülke sathına hitap ederek, ulusal güvenlik ve refah sağlanabilir.

Böyle olunca, merkezden yönetim, yani devletin asli bütün faaliyet alanlarını teşkil eden Bakanlıklar, sevk ve idare prensipleri bakımından, hem dış dünyayı takip edip, zamanında uygun politikalar geliştirmek, hem de ülkenin en ücra köşesindeki kendileri ile ilgili faaliyetleri aksaksız yürütebilmek imkanına sahip olamazlar. O zaman, **merkezin bir kısım yetkileri mahalli idarelere terkedilmelidir. Bu yapılırken de üniter yapı bozulmamalıdır.**

Merkezi idare, yasama, yargı, iç güvenlik, dışa karşı savunma ve dış politika ile ilgili yetki ve sorumlulukları merkezi yönetimde tutarak, merkezi yönetimin dikkatini bu faaliyet alanları ve dış ilişkilere tahsis ederse, yürütmeyi de, denetimi için uygun tedbirleri aldığı mahalli idareler ile bölüşerek, özellikle bütçe yapma gelir ve giderinin kontrolünü seçilmiş mahalli organ ve makamlarca yapılmasını sağlarsa, hem üniter yapıyı muhafaza, hem de global ölçekte ve çağdaş bir yönetim ile ülkesinin güvenliğini ve milletinin refahını daha ekonomik, daha süratli ve daha kaliteli olarak sağlayabilir.

Her makam kendine bağlı en fazla 10 unsuru sevk ve idare edebilir. Bu düşünülerek, **Bölgesel yönetimler oluşturulmalıdır.** Bu bölgesel yönetimlere de iller bağlanmalıdır. **Yedi coğrafi bölgenin sınırları Bölgesel Yönetimlerin de sınırları olmalıdır. Etnik bölünme korkusu, etkin yönetim teşkilatlanmasına engel olmamalıdır.** Adil yönetim, bölünmeyi değil, yeni katılımları sağlar. Korkularımızı atmamızdır. İdari özerklik ve bölgesel idarelerin, üniter yapıyı güçlendirici etki yapacağına kesin gözü ile bakılmalıdır.

Anayasada **Ülkemizin yönetim biçimi; Üniter, Bölge Devlet ilkesine uygun İdari yerinden yönetim modeli ile; Yasama ve Yargı yetkisi merkezi yönetimde, Yürütme yetkisinin bir kısmı bölge idarelerine, Bölge idareleri de kendi yürütme yetkisinin bir kısmını alt kademedeki mahalli idarelere aktarmış olarak, Merkezi Hükümetin bu yetkilerde arttırma ve eksiltme yetisi ile bölge ve alt mahalli idareleri denetleme yetkisini elinde bulundurduğu bir sistem olmalıdır.**

j) MİLLİ İRADENİN BÜTÜN DEVLET KURUMLARI ÜZERİNDE OTORİTE KURMASI SAĞLANMALIDIR

Milli iradenin tecelligâhı, Türkiye Büyük Millet Meclisidir. Meclis, yani yasama organı yürütmeyi denetleyebilmeli; Yürütme Organı, bütün devlet kurumları üzerinde otorite sağlayabilmeli; Yargı da bağımsız ve tarafsız olmalı, ama yasama ve yürütmeye müdahale edememelidir. Millet Vekilleri, mevcut seçim sistemi içerisinde, parti üst organlarının ve liderin kontrolünde olduğundan yasamanın yürütme üzerindeki etkin denetimi mümkün olamamaktadır. **İki Meclisli Başkanlık sistemi, bağımsız ve güçlü parlamento demektir. Milletın seçtiklerinin her kuruma hakim olmasını istiyorsak, Anayasada Başkanlık sistemi oluşturulmalıdır.**

Partiler demokrasinin vaz geçilmez organlarıdır. Meclis gücünü partilerden, partiler de gücünü sahip oldukları oy potansiyelinden alırlar. Parlamenter demokraside, Meclisin çıkardığı hükümetler, yürütmenin bütün organlarına hakim olabilmesi için mecliste çoğunluğa sahip olmalıdır. Koalisyon yapmak mecburiyetinde olan bir oy dağılımdan çıkacak hükümetler, zayıf hükümetlerdir. Devletin Kurumları üzerinde yeterli otorite tesis etmesi zordur. **Bu nedenle, temsilde adaletten feragat edilip, yönetimde istikrar sağlayacak şekilde seçim barajları yükseltilmeli, iki Partili, iki meclisli Başkanlık sistemi oluşturulmalıdır.**

Yürütmeye bağlı Kurumlar, kontrol edilemez şekilde girmemeleri için, gerekli kontrol ve denetim imkanı, Anayasa ile hükümetlere verilmelidir.

k) SİVİL DİKTATÖRLÜĞÜN YOLU KAPATILMALIDIR

Kuvvetler ayrılığı prensibinin en güçlü şekilde uygulandığı başkanlık sistemi, bağımsız ve etkin parlamento gücü nedeniyle, sivil ve askeri diktatörlüğe, darbe ve müdahalelere fırsat vermez. Bu nedenle, Anayasa ile Başkanlık sistemi getirilmelidir.

1) SİYASETİN ÜZERİNDE YARGI VESAYETİ OLMAMALIDIR

Yargının yasama ve yürütme üzerindeki baskısına engel olmak ve Devletin tepesinde çatışmanın önlenmesi; Yasama, yürütme ve yargı organları arasındaki problemlerde karar merciinin, milletin oyları ile gelmiş TBMM 'ne bırakılması; hem milletin huzur ve güveni, hem de ülkenin istikrarı için zaruri olduğundan, **Anayasa Mahkemesinin, Cumhurbaşkanı dahil yürütme ve yasama organları ile siyasi partilere ait, kararlarının onay mercii, TBMM 'i olmalıdır.** Siyasî birer makam olan Yargıtay, Danıştay ve Sayıştay Başkanları ile Yargıtay Başsavcısının seçimi de TBMM tarafından yapılmalıdır.

Yargıtay Başsavcısının iddianameleri de TBMM'nin onayından sonra Anayasa Mahkemesine gönderilmelidir.

Yetkilerin TBMM'de toplanmasının, yargı organlarına siyasetin hakim olacağı istikametinde bir endişe hasıl olursa; milletin değerlerine ters ideolojiler hakim olacağına, milletin iradesinin hakim olmasının daha iyi olduğu düşünülerek endişeler giderilebilir.

m) YÖK KALMALI, ÜNİVERSİTELERDE BİLİMSEL ÖZERKLİK SAĞLANMALIDIR.

Yönetim kadrolarında ve öğretim görevlerinde bulunan elemanların hakkında soruşturma açtırma ve gerektiğinde görevden alma yetkisi ile YÖK Başkanı ve Rektörlerin seçim, atama ve görevden alma yetkisi TBMM 'e verilmelidir.

Üniversitelerin bilimsel özerkliğinin tesisi için ilave tedbirler Anayasa ve ilgili Kanunlarında gerekli düzenlemeler yapılmalıdır.

n) ASKER SİYASETİN ÜZERİNDE VESAYET KURAMAMALIDIR

Yeni Anayasa arayışlarının merkezindeki sebep; son 50 yılımıza askeri darbelerin ve başta siyaset olmak üzere devletin kurumları üzerinde asker vesayetinin kurulmuş olması ile, son iki Anayasanın darbeci askerler tarafından yapılmış olmasıdır. Bu nedenle, birinci bölümde üzerinde durduğumuz, darbelerin ve askeri vesayet sisteminin dayanaklarının Anayasamızdan ve yürürlükteki mevzuattan çıkarılması hususu, yeni anayasanın hazırlanmasında önemli bir saik olmalıdır. **Yeni Anayasa, darbelere dayanak yapılan yasal mevzuatı, ideolojik kadrolaşmaya imkan veren yasal mevzuatı ve istikrarı bozan yasal mevzuatı ortadan kaldırmalıdır.** Millet bu hususta kararlıdır. TBMM de aynı kararlılığı göstermelidir. Müttekip fıkralarda belirtilen prensipler ışığında, **Anayasa ve yasalarda gerekli düzenlemeler yapıldığı takdirde, yükselme ve ilerleme yolunda, Devletimizin önündeki engeller azalacağı gibi Silahlı kuvvetlerimizin de daha güçlü olacağı kuşkusuzdur.**

Bunun için ;

1) MİLLİ GÜVENLİK KURULU KALDIRILMALIDIR

Darbelerin ve dayatmaların merkezinde bulunun askerin, Cumhurbaşkanı Başkanlığında toplanan MGK 'nun içinde Genelkurmay Başkanından başka üç Kuvvet Komutanı ve Jandarma Genel Komutanı ile temsil edilmesi, siyasete müdahale için Silahlı Kuvvetlere ayrı bir siyasî güç vermektedir.

Başbakan başkanlığında, askeri ve güvenlik konularının görüşülmesine imkan veren zaten Yüksek Askerî Şura bulunmaktadır. Amaç, **Silahlı Kuvvetlerin harbe hazırlık durumu ve dış tehditlere karşı alınacak tedbirler ise, bu meseleler zaten Yüksek Askerî Şuranın görevleri içindedir.** MGK 'nun sivil üyelerinden olan, Başbakan Yardımcıları, İçişleri, Dışişleri, Adalet Bakanları da Şura Üyelerinin arasına katılarak; Yüksek Askerî Şura, MGK 'nın işlevini yapabilecek hale dönüştürülebilir.

MGK 'u; Cumhurbaşkanlığı Başkanlığında "DEVLET ŞÛRASINA" dönüştürülmeli, üyeleri TBMM, Yüksek Yargı, Yürütme ve Bağımsız Kurumların temsilcilerinden oluşmalı, bu kurulda TSK'ni sadece Genelkurmay Başkanı temsil etmelidir. Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreterliğinin kadrosu tamamen sivilleştirilmeli, "Devlet Şûrası Genel Sekreterliği" haline dönüştürülmelidir.

2) GENELKURMAY BAŞKANLIĞI MSB'LİĞİNE BAĞLANMALI VE TSK YENİDEN YAPILANDIRILMALIDIR

1982 Anayasası; Milli güvenliğin sağlanmasında ve Silahlı Kuvvetlerin yurt savunmasına hazırlanmasından, Türkiye Büyük Millet Meclisine karşı Bakanlar Kurulunu sorunlu tutmakta; Bakanlar kurulunca teklif edilip Cumhurbaşkanınca atanmasını vaz ettiği Genelkurmay Başkanının görev ve yetkilerinin kanunla düzenleneceğini; bu görev ve yetkilerinden dolayı da Başbakanı karşı sorumlu olduğunu; Silahlı Kuvvetlerin Komutanı olduğunu; savaşta ise başkomutanlık görevini Cumhurbaşkanı namına yerine getireceğini ifade etmektedir. (Md.117)

Darbecilerin seçerek koyduğu ifadelerle, Genelkurmay Başkanlığı, sanki özerk bir Komutanlık haline getirilmiş, elinde bulundurduğu silahlı güç, sahip olduğu anayasal ve yasal yetkilerle, Devletin tepesinden alt organlarına kadar otorite tesis ederek, vesayetçi bir sistemin oluşmasına ve dolayısıyla darbe ve müdahalelere zemin hazırlanmıştır.

Darbe tehdidi altında, çok başlı yönetim, ülkenin gelişip yükselmesinde engeller çıkarmıştır. Anayasal ve yasal Kurullara yapılan müdahaleler, siyasi istikrarın, arkasından ekonomik istikrarın bozulmasına, müteakiben de anarşi ve kaosun gelmesine, bu durumda fiili askeri müdahale ve darbelere sebep olmuştur.

Bu nedenle, **Genelkurmay Başkanlığı siyasi otoritenin kontrolüne sokulmalı, teşkilat bağlantıları yeni anayasada yeniden düzenlenmeli; Silahlı Kuvvetlerin çağdaş gerekler ve Ülkemizin uluslararası etkinliğini arttıracak şekilde yeniden organize edilmelidir.** Burada, barışta da, savaşta da, TSK 'nin sevk ve idaresinin, seçilmiş sivil irade tarafından yapılması sağlanmalıdır. **Ülkemizde, Başkanlık sisteminin ihdas edilmesinin, bu meselenin haline de demokratik bir çözüm olacağı değerlendirilmelidir.**

Genelkurmay Başkanlığı, danışmanlık ve Kuvvetler arasında koordinasyonu sağlayacak yeterlikte küçültülerek Milli savunma Bakanlığına bağlanmalıdır.

Kara, Deniz ve Hava Kuvvetleri Komutanlıkları da direkt olarak Milli Savunma Bakanına bağlı olmalıdır.

Kara Kuvvetlerinde Ordu Karargahları kaldırılıp, Kolordular direkt Kara Kuvvetleri Komutanlığına bağlanmalıdır. **Barış zamanındaki düşük düzeyli çatışmalar için, doğuda, batıda ve merkezde birer, yurt dışı ittifak görevleri için de bir kolordu bütün personeli ile profesyonel hale getirilmeli; Topyekûn savaş için askerlik yapma yükümlülüğü devam ettirilmeli; süresi eğitim süresi kadar olmalı (6:9 ay), bütün sosyal tesisler (ordu evleri, askeri gazinolar, askeri kamplar, askerlik şubeleri, askeri mahkemeler) sivilleştirilerek, ordunun muharip unsurları güçlendirilmelidir.**

Deniz ve Hava Kuvvet Komutanlıklarında; Donanma ve Taktik Hava Kuvvet Karargahları Taktik Komutanlık ve koordinasyon karargahlarına dönüştürülmeli, diğer muharip ve muharebe destek unsurları tamamen profesyonel hale getirilmelidir.

Subay, Astsubay ve Uzman personel yetiştiren **okullar bir komutanlık halinde; Özel Kuvvetler Komutanlığı ile Topyekûn Savaşta görev yapacak Seferberlik Tetkik Kurulları ve Gayri Nizami Kuvvetler de bir Komutanlık vasıtasıyla; elektronik harp ve askeri istihbarat birlikleri de ayrı bir Komutanlık vasıtasıyla Milli Savunma Bakanlığına direkt olarak bağlanmalıdır.**

3) TÜRK SİLAHLI KUVVETLERİNİN VAZİFESİ YENİDEN İFADE EDİLMELİDİR.

Anayasal bir konu olmamakla beraber, TSK 'ne yasalarla verilen ve yorumlanarak çıkarılan görevler, Ülkeyi badirelere sürüklemiştir. Yeni Anayasanın paralelinde Silahlı Kuvvetlerimizin vazifesi de yeniden ifade edilmelidir.

Mevcut hali ile, *“Silahlı Kuvvetlerin vazifesi, Türk yurdunu ve Anayasa ile tayin edilmiş olan Türkiye Cumhuriyetini kollamak ve korumaktır.”* bu madde; Silahlı kuvvetlerimizin dış güvenlikten ziyade iç güvenliğe yönelmesine, siyasete müdahale etmesine, siyasi iktidarları vesayet altına almasına ve rejim muhafızı gibi görev yapmasına neden olmuştur.

Vazife yeniden yazılırken; TSK rejim muhafızı olmaktan çıkarılmalı; **İç güvenlik görevi TSK'nın sorumluluğundan alınmalı**; TSK, Siyasetin dışına çıkarılmalı; **Tamamen dış tehditlere karşı kullanılacak bir konuma ve güce getirilmeli**; Barış zamanında, gerginlik döneminde ve savaş halindeki görevleri net olarak ifade edilmeli; **Barış zamanında, kıtalararası ve deniz aşırı mesafelere, ittifaklar çerçevesinde güç göndermeye imkan vermeli**; Savunma konsepti değiştirilerek, yurt savunması sınır ötesinden başlatılmalı; **Olağanüstü durumlarda, parlamento onayıyla, özel yetiştirilmiş unsurlarının iç güvenliğe tahsis edilebilmesi için de bir açık kapı bırakılmalıdır.**

Silahlı kuvvetlerimizin yeni vazifesi İç Hizmet Kanununun ilgili maddesinde aşağıdaki şekilde ifade edilmelidir.

- (a) Milli hedeflere ulaşmak için tespit edilen milli politikaları desteklemek,
- (b) **Yurdumuza karşı, sınır ötesinden gelebilecek silahlı tecavüzleri caydırmak,**
- (c) Tecavüzü, vaki olmadan önce sınır ötesinde önlemek,
- (d) **Vaki olduğu halde de yurdumuzu topyekûn savunma esasına göre savunmak,**
- (e) Kolluk Kuvvetlerinin yeterli olamayacağı olağanüstü durumlarda, iç güvenlikte kullanılmak üzere, TBMM'nin kararı ile, kolluk kuvvetlerini uygun unsurlarla takviye etmekle görevlendirilmelidir.

4) İÇ GÜVENLİK İÇİŞLERİ BAKANLIĞINA, DIŞA KARŞI SAVUNMA DA MSB'LIĞINA VERİLMELİDİR.

İç güvenlik ve terörle mücadele görevi TSK 'inden alınıp İçişleri Bakanlığına verilmelidir.

İçişleri Bakanlığına bağlı, güvenlik güçleri, görev ve yetkileri bakımından iç hukuk kurallarına göre; **Silahlı kuvvetler personeli ise, savaş hukuku kurallarına göre eğitilip yetiştirilmektedirler.** Silahlı Kuvvetlerin iç güvenlikte yaygın olarak kullanılması, her ne suç işlerse işlesin, vatandaşımızı düşman algısıyla algıladığından, yoğun hak ihlallerine sebep olmaktadır.

Bu bakımdan Silahlı Kuvvetlerimize, sadece dışardan gelecek tehditlere karşı Yurdu savunma görevi verilmelidir. Terörle mücadelede de, terör örgütlerinin dış odak ve merkezlerinin bertaraf edilmesi görevi Silahlı Kuvvetlerimize verilmelidir. Bu görev için de en uygun birlik **Özel Kuvvetler Komutanlığıdır.**

5) JANDARMA GENEL KOMUTANLIĞININ GENELKURMAY İLE BAĞI KOPARILMALIDIR.

İç Hizmet Kanununun birinci maddesi, **Jandarmayı, TSK 'nin içinde göstermektedir.** 926 Sayılı TSK Personel Kanununun birinci maddesine göre **Jandarma Genel Komutanlığı bünyesindeki subay ve astsubaylar da özlük hakları bakımından TSK mensubu sayılmaktadırlar.** Jandarma subayları Kara Harp Okulunda yetiştirilmektedir. **Jandarma Genel Komutanları Kara Kuvvetlerine mensup Orgeneraller arasından görevlendirilmektedir.** Bir üst rütbeye terfi edecek Jandarma Generalleri ile general olacak Jandarma Subaylarının durumları İç İşleri Bakanının bulunmadığı YAŞ 'da belirlenmektedir. **Jandarma Genel Komutanlığının profesyonel personeli dışındaki yükümlü yedek subay, erbaş ve erlerinin, yoklama ve askere sevkleri de Milli Savunma Bakanlığınca yapılmaktadır.**

Ama hizmet bakımından Jandarma Genel Komutanlığı, İçişleri Bakanlığına bağlı kolluk kuvvetidir. **Jandarma Genel Komutanlığı personeli, İçişleri bakanlığından fazla, Genelkurmay Başkanlığına bağlı durumdadır.** Bu iki başlılık, Genelkurmay Başkanlığının etki alanını genişletmektedir. **Milli İradenin TSK dahil Anayasal tüm kurumlara hakim olabilmesi için, en önemli tedbir; dış güvenliğin TSK'ne, iç güvenliğin de İçişleri Bakanlığına verilmesidir.** Bu durumda Jandarmanın Genelkurmay ile olan göbek bağının da kesilmesi gerekmektedir.

6) MİLLİ GÜVENLİK SİYASET BELGESİNDEN (MGSB) İÇ TEHDİT DEĞERLENDİRMELERİ KALDIRILMALIDIR

1990' lı yıllardan itibaren hazırlanan MGSB'lerindeki iç tehdit değerlendirmeleri, Devletin tepesinden tabanına kadar, bölünmeye ve cepheleşmelere sebep olmuştur. İç tehdit olarak gösterilen eğilimler, belgede kalması için değil, tedbir alınması için belgeye konulmaktadır. Bu belgeler hazırlandıktan sonra, iç tehditler ve bunlara karşı alınacak tedbirler, planlara sokularak, başta TSK olmak üzere, Kamu Kurumlarının en uç unsurlarına kadar yayımlanmış ve bu kurumlara iç tehditle aktif mücadele görevleri verilmiştir.

28 Şubatı planlayan zihniyet, zamanının MGSB 'de İRTİCA, BÖLÜCÜLÜK VE AŞIRI SOL 'u iç tehdit olarak gösterirken, AŞIRI SAĞ ve İRKÇILIĞI tehdit olarak göstermemiştir. Böylece, içinde irticai ve bölücü (Kürtçü) unsur barındırmayan aşırı sağ ve ırkçılık Devletin RESMİ İDEOLOJİSİ olarak kabul edilmiştir. Yani resmi ideoloji (seküler, kavmiyetçi, devletçi, ılımlı sol yelpaze), TSK başta olmak üzere Devletin bütün gücü ile desteklenirken, tehdit kapsamına giren ideoloji yani, inanç ve etnik kimlik baskı altına alınmıştır.

Bu baskı ve ayrışma önce kamu personeline başlamış, tehdit görülenler tasfiye edilinceye kadar cepheleşme olmuş; tasfiye tamamlanınca da Devlet Kurumlarında, Resmi İdeoloji kadrolaşmış; sonra da cuntacı organizasyonlar oluşturularak, toplumun tehdit olarak gösterilen ideoloji mensupları ile, hukuk dışı, gayri meşru mücadele yöntemleri uygulama gayreti içine girilmiş, Millet'in Cephelere bölünmesine sebep olunmuştur.

Yine aynı dönemde, Resmi ideoloji, TBMM'de de hem kendisine taraftar, hem de tehdit kapsamında gösterilen siyasi partileri bulmuştur. Özellikle, seçimle iktidara gelme ümidi olmayan partiler ya resmi ideolojiye sahip devlet kurumlarına arka çıkma gayreti içine girmiş, ya da terörün gölgesinde kalmıştır.

MGSB de dindarlık ve etnik kimlik iç tehdit olarak gösterildiği için; temel hak ve özgürlüklerin, hakkaniyetle kullanılması önündeki engellerin kaldırılmasında; İç barışın sağlanması için, etnik kimliğe ve dini hayata sağlanması gereken serbestî dahi siyasi ayrışmaya sebep olmuş; sonucunda TBMM resmi ideoloji ve karşıtları şeklinde bölünmüştür.

Devlette kadrolaşmanın, Millette kutuplaşmanın ve darbelere dayanak yapılmasının önüne geçmenin en önemli şartı, MGSB' den iç tehdit değerlendirmesinin kaldırılmasıdır.

Bir fiil ceza kanunlarında suç kabul ediliyorsa, bu fiilleri işleyenler tasnif edilip devletin en üst güvenlik belgesinde tehdit olarak gösterilmese de, güvenlik güçleri, failleri tespit ederek yargıya teslim etmek durumundadır. Darbecilik iç tehdit olarak gösterilmediği halde, bu gün yargı önünde hesap verilebiliyorsa, ceza kanunlarında tanımlanan diğer suçların failleri de yargı önüne getirilebilir. İç barışın sağlanması için; ön yargı ile, suç olmayan fiillerinden dolayı Milleti kamplara ayırmaya sebep olacak iç tehdit değerlendirmelerinden vazgeçilmelidir.

7) YÜKSEK ASKERİ ŞURANIN YAPISI DEĞİŞTİRİLMELİ VE BÜTÜN KARARLARI YARGIYA AÇIK OLMALIDIR

28 Şubat Sürecinde, ideolojik kadrolaşma mekanizması gibi görev yapan Yüksek Askerî Şûra (YAŞ) Anayasal bir kuruluş değildir. Yetkisini 1612 sayılı Yüksek Askerî Şûranın Kuruluş ve Görevleri Hakkındaki Kanunla, 926 Sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanunundan; sorumsuzluğunu ise Anayasanın 125. Maddesinden almaktadır.

1982 Anayasasına, "YAŞ Kararları yargı denetimi dışındadır" hükmü konulmuştur. Bu hüküm konulmasından sonra, Şûrada Generalliğe yükseltilecek albayların ve generallerin terfi işlemleri ile emeklilik işlemleri yargıya götürülemez olmuştur.

Bu hüküm konmadan önce; 1953:1971 döneminde terfi ettirilmeme işleminin iptali istemi ile Danıştay'da MSB aleyhine bir Tabip Albay, bir Jandarma Albay ve bir Tümamiral dava açmış ve terfi ettirilmeme işleminin iptali kararı verilmiştir. 1971:1982 arasında, Danıştay bünyesindeki AYİM 'de (AYİM Danıştay'a bünyesine alınmıştır) YAŞ üyesi iki orgeneral atama işleminin iptali istemi ile dava açmış ve atama işlemleri iptal edilmiştir. Yine bu dönemde, terfi ettirilmeyen iki albay ile bir tümgeneral, terfi ettirilmeme işlemlerinin iptali ile ilgili davalarında tesis edilen yanlış işlemler iptal edilmiştir. Yaklaşık 30 senede, yüzlerce terfi ve atama işleminden sadece dokuzunun dava açması ve kazanması YAŞ Kararlarının yargıya açık olduğu dönemlerde, liyakate daha fazla dikkat ettiği anlamına gelmektedir. Dava açan albaylardan birisinin, sicil notlarının toplama işleminin yanlış yapılmasından dolayı terfi edemediği gerçeği, bu işlemlerin yargıya açılmasının önemini anlatmaktadır.

926 Sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanununun 50 ve 94. maddelerine 29.07.1983 tarihinde yapılan bir ekleme ile "Disiplinsizlik ve ahlaki durumları nedeniyle" Silahlı kuvvetlerde kalması uygun görülmeyenlerin, YAŞ Kararı ile ayırma işleminin yapılabileceği hükmü konularak, bu tarihten sonraki re'sen emeklilik işlemleri de yargı denetiminden kaçırılmıştır.

12 Eylül 2010 Tarihinde yapılan Anayasa değişikliği referandumu ile, Anayasanın 125. Maddesinde değişiklik yapılarak, "disiplinsizlik ve ahlaki durum nedeniyle ayırma işlemleri" yargı denetime açılmıştır. Ancak general terfi, emeklilik ve atama işlemleri halen yargı denetimine kapalı bulunmaktadır.

Liyakatı öne çıkarmak için YAŞ Kararları tamamen yargı denetimine açılmalıdır. Silahlı Kuvvetlerinden cezai yargı kararlarının gereği olmayan çıkarma işlemlerinin önü kapanmalıdır.

Genelkurmayın MSB'liğine bağlanması halinde, YAŞ, Savunma Şûrasına dönüştürülmeli; kaldırılması uygun olan MGK 'nun sivil üyeleri olan Başbakan Yardımcıları, İçişleri, Dışişleri ve adalet Bakanları da Milli Savunma Şûrasının üyeleri yapılmalı; askerlerden de, Gnkur. Bşk. Kuvvet Komutanları ve görev bakımından MSB 'ına direkt bağlı Orgeneral ve Oramiraller Milli Savunma Şûra üyesi olmalıdırlar.

8) ASKERİ YÜKSEK YARGI KALDIRILMALI, ASKERİ HAKİMLER ÜNİFORMASIZ OLMALIDIR

Silahlı Kuvvetlerimizde; yetki, görev ve kuruluşları farklı, üç değişik mahkeme bulunmaktadır. Bunlar Disiplin Mahkemeleri, Askeri Mahkemeler ve İdare Mahkemesidir.

Disiplin Mahkemeleri:

Bu Mahkemeler, Tugay[3] (file:///C:/Users/MTanriverdi/Documents/ASSAM/04%20Makaleler/Adnan%20TANRIVERD%C4%B0/Yeni%20An. ve üstü birlik, karargah ve kurumlarda, özel kanunla[4] (file:///C:/Users/MTanriverdi/Documents/ASSAM/04%20Makaleler/Adnan%20TANRIVERD%C4%B0/Yeni%20An. kurulan, kuruluş kanununda yazılı disiplin suçları ve askeri kabahatlerden dolayı yargılama yapabilen, hakim olmayan ve mahkemenin nezdinde kurulduğu komutanlık tarafından ek görevlegörevlendirilen üç subay[5] (file:///C:/Users/MTanriverdi/Documents/ASSAM/04%20Makaleler/Adnan%20TANRIVERD%C4%B0/Yeni%20An. üyeden oluşan mahkemelerdir. Disiplin mahkemeleri, ihtiyaç duyulan garnizonlarda tugaydan küçük birliklerde de kurulabilmektedir.

Tugay ve eşiti birliklerde kurulan disiplin mahkemeleri, erden yüzbaşıya kadar; Tümen ve eşiti komutanlıklarda kurulanlar, erden yarbayya kadar; Kolordu, orduve eşiti komutanlıklarda kurulanlar, erden albaya kadar; Genelkurmay Başkanlığı nezdinde kurulan disiplin mahkemesi de erden general ve amirale kadar rütbe sahiplerini yargılamaya yetkilidirler.

Teşkilâtında disiplin mahkemesi kurulan komutanlıklarda, kadrolarında hakim subay varsa onlar arasından yoksa, hakim olmayan subaylardan, atanmış bir disiplin subayı bulunmaktadır.

Askeri Mahkemeler:

Kolordu, Ordu (*Deniz ve havada eşiti*), Kuvvet Komutanlıkları ve Genelkurmay Başkanlığı nezdinde, özel kanunla[i]

(file:///C:/Users/MTanriverdi/Documents/ASSAM/04%20Makaleler/Adnan%20TANRIVERD%C4%B0/Yeni%20An. kurulan;Askeri Ceza Kanununda yazılı suçlardan yargılama yapabilen;ikisi hakim, birisi subay olan üç üyesi bulunan mahkemelerdir. Genelkurmay Başkanlığı teşkilatındaki askerî mahkeme, general ve amiralleri yargıladığı zaman üç askerî hakim ile iki general ve amiralden kurulur.

Teşkilâtında askerî mahkeme kurulan her birlikte, komutanlığın refakatinde bir askerî savcılık teşkilâtı ve yeteri kadar askeri savcı ile mahkeme ve savcılık için birer kalem teşkilâtı bulunur. Komutanlık kuruluşundaki adli müşavirler de; komutanlığın nezdinde kurulan askerî mahkemelerdeki dava dosyalarını, komutanları adına inceleyebilirler.

Askerî Yargıtay;

Askeri mahkemeler tarafından verilen karar ve hükümlerinson inceleme mercii olarak görev yapan, özel kanun[ii]

(file:///C:/Users/MTanriverdi/Documents/ASSAM/04%20Makaleler/Adnan%20TANRIVERD%C4%B0/Yeni%20An.

ile kurulan, Anayasal bir Yüksek Mahkemedir. Milli Savunma Bakanlığının kuruluşundadır. Askeri mahkemelerin temyiz makamıdır.

Üyelerinin tamamı askerî hakimlerden oluşmaktadır. Bünyesinde, Başkan, İkinci Başkan ve her birinde bir başkan ve yedi üyesi olan dört daire ile bir başsavcılık ünitesini barındırır.

Askerî Yüksek İdare Mahkemesi (AYİM);

Askerî Yüksek İdare Mahkemesi (AYİM) askerî olmayan makamlarca tesis edilmiş olsa bile, asker kişileri ilgilendiren ve askerî hizmete ilişkin idari işlem ve eylemlerden doğan uyuşmazlıkların ilk ve son derece mahkemesi olarak yargı denetimini yapan, özel kanun[iii] (file:///C:/Users/MTanriverdi/Documents/ASSAM/04%20Makaleler/Adnan%20TANRIVERD%C4%B0/Yeni%20An ile kurulan, Anayasal bir Yüksek Yargı Kurumudur.

Danıştay'ın Silahlı Kuvvetlerdeki muadilidir. Milli Savunma Bakanlığı Kuruluşundadır. Mahkeme, Mahkeme Başkanı, iki daire, başsavcılık, Genel sekreterlik, mahkeme kalemleri ve daire müdürlüğünden oluşmaktadır. Her dairede, askerî hakim sınıfından bir başkan, dördü askerî hakim ve ikisi kurmay subay olan altı üye bulunmaktadır. Kararlar üç askerî hakim ve iki kurmay subay üyenin katılımı ile alınır.

Askerî Hakim üyeler, AYİM 'in askerî hakim sınıfı üyeleri tarafından, yarbay rütbesindeki birinci sınıf askerî hakimler arasından her boş üyelik için gösterilecek üç aday arasından: kurmay subay üyeler de Genelkurmay Başkanlığınca, iki yılını doldurmuş kurmay yarbaylar arasından her boş üyelik için gösterilecek üç aday arasından, Cumhurbaşkanı tarafından seçilir. Kurmay subay üyelerin görev süreleri en fazla dört yıldır.

25.10.1963 tarih ve 353 Sayılı Askeri Mahkemeler Kuruluşu ve Yargılama Usulü Kanunu.

- a. II 27.06.1972 tarih ve 1600 Sayılı Askerî Yargıtay Kanunu
- b. III 04. 07.1972 Tarih 1602 Sayılı Askeri Yüksek İdare Mahkemesi Kanunu

Askeri Hakimlik;

Silahlı Kuvvetler adına askerî öğrenci olarak hukuk fakültelerini okuyanlardan; ayrıca, üsteğmen iken Genelkurmay Başkanlığının müsaadesi ile veya subay olduktan sonra kendi imkanları ile hukuk tahsili yapanlardan, veyahut dakıtada başarı göstermiş ve hukuk fakültesi bitirmiş bulunan yedek subaylardan askerlik görevleri sırasında istemde bulunanlardan Genelkurmay Başkanının istemi üzerine Milli Savunma Bakanlığınca tespit olunur.

Askerî hakimler bir yıllık adaylık süresinde başarılı olurlarsa, üç yıl sürecek hakim yardımcılığı veya savcı yardımcılığına getirilirler. Bu görevde de başarılı olmaları halinde askerî hakim yapılırlar. Adaylıkta ve yardımcılıkta başarılı bulunmayanlar askerî hakim ve askerî savcı olamazlar.

Askerî hakimlerin terfi edebilmeleri; sıralı amirlerinden aldıkları idarî siciller ile Milli Savunma Bakanlığı Askeri Adalet Teftiş Kurulunun, Askerî Yargıtay Daireleri ve Daireler Kurulu ile Askeri Yargıtay Başsavcılığının verecekleri mesleki sicillerin ortalamasına bağlıdır.

Sadece terfi işlemleri değil, yeni imkanlara yol açacak olan birinci sınıf hakimliğe seçilme niteliklerine ulaşmak; Askerî Yargıtay ve Askerî Yüksek İdare Mahkemesi üyeliğine seçilebilmek; TSK'da mevcut sekiz askerî hakim generalden (şu an hakim general kadrosunun beşi aktiftir) birisinin kadrosunu doldurabilmek ve Anayasa Mahkemesinin iki asker hakim üyesinden birisi olabilmek, alınacak sicillere bağlıdır. Yani, askerî hakimler, adaleti temsil ederken, beklentilerini gerçekleştirebilmek için komutanları ile de iyi geçinmek durumundadırlar.

YAŞ Kararları karşısında askerî hakimlerin hakimlik teminatı da kağıt üzerinde kalmaktadır. 28 Şubat sürecinde on hakim subay mesleklerinden ve Silahlı Kuvvetlerden çıkarılmıştır.

Askerî Hakimler, hukuk ile askerlik arasında sıkışmış hukukçulardır. Amirleri tarafından verilen idari sicilleri ile, Askeri Yüksek idare Mahkemesindeki Subay üyelerin en fazla dört yıl görev yaptıktan sonra tekrar mesleği görevine dönecek olmaları, hakimlik teminatı bakımından subjektif tarafsızlığı, mahkemeler bakımından da objektif tarafsızlığı zedeleyen bir olgudur.

Adaletin tesisi açısından, en zor koşullarda olan AYİM 'dir.

AYİM 'in mutlaka, Askeri Yargıtay'ın da mümkün olursa üniformasız olarak Danıştay ve Yargıtay'ın bünyesine alınması uygun olur.

Askeri Mahkemeler ve Disiplin mahkemeleri muhafaza edilmelidir. Ancak Askeri mahkemeler, yine kadrosunda mahkeme olan birliklerin nezdinde ancak hakimleri üniformasız olmalıdır. Sicil, terfi, atama ve özlük hakları Adalet Bakanlığınca yapılmalıdır.

Disiplin mahkemesi üyeleri, disiplin subayları ve adli müşavirlerin askeri üniformalı hakim olarak kalmasında mahzur yoktur. 28 ARALIK 2011

Adnan Tanrıverdi

Emekli Tuğgeneral

ASDER Onursal Bşk. Ve

Üsküdar Ün. Mütvevelli Üyesi

[1]

(file:///C:/Users/MTanrıverdi/Documents/ASSAM/04%20Makaleler/Adnan%20TANRIVERD%C4%B0/Yeni%20Anaya TSK İç Hizmet Kanunu,**Madde 35 - Silahlı Kuvvetlerin vazifesi; Türk yurdunu ve Anayasa ile tayin edilmiş olan Türkiye Cumhuriyetini kollamak ve korumaktır.**" (10.01.1961)

[2]

(file:///C:/Users/MTanrıverdi/Documents/ASSAM/04%20Makaleler/Adnan%20TANRIVERD%C4%B0/Yeni%20Anaya **1961 Anayasasında Millî Güvenlik Kurulu;**

MADDE 111.- (Değişik : 20/9/1971 - 1488 S. Kanun/md. 1)

Millî Güvenlik Kurulu, Başbakan, Genelkurmay Başkanı ve kanunun gösterdiği bakanlar ile Kuvvet Komutanlarından kuruludur.

Millî Güvenlik Kuruluna Cumhurbaşkanını Başkanlık eder; bulunmadığı zaman, bu görevi Başbakan yapar.

Millî Güvenlik Kurulu, millî güvenlik ile ilgili kararların alınmasında ve koordinasyonun sağlanmasında gerekli temel görüşleri Bakanlar Kuruluna tavsiye eder.

1982 Anayasasında Millî Güvenlik Kurulu:

MADDE 118. - (Değişik: 3.10.2001-4709/32 md.) Millî Güvenlik Kurulu; Cumhurbaşkanının başkanlığında, Başbakan, Genelkurmay Başkanı, Başbakan yardımcıları, Adalet, Millî Savunma, İçişleri, Dışişleri Bakanları, Kara, Deniz ve Hava Kuvvetleri Komutanları ve Jandarma Genel Komutanından kurulur.

Gündemin özelliğine göre Kurul toplantılarına ilgili bakan ve kişiler çağrılıp görüşleri alınabilir.

(Değişik: 3.10.2001-4709/32 md.) Millî Güvenlik Kurulu; Devletin millî güvenlik siyasetinin tayini, tespiti ve uygulanması ile ilgili alınan tavsiye kararları ve gerekli koordinasyonunun sağlanması konusundaki görüşlerini Bakanlar Kuruluna bildirir. Kurulun, Devletin varlığı ve bağımsızlığı, ülkenin bütünlüğü ve bölünmezliği, toplumun huzur ve güvenliğinin korunması hususunda alınmasını zorunlu gördüğü tedbirlere ait kararlar Bakanlar Kurulunca değerlendirilir.

Millî Güvenlik Kurulunun gündemi; Başbakan ve Genelkurmay Başkanının önerileri dikkate alınarak Cumhurbaşkanınca düzenlenir.

Cumhurbaşkanı katılmadığı zamanlar Millî Güvenlik Kurulu Başbakanın başkanlığında toplanır.

Millî Güvenlik Kurulu Genel Sekreterliğinin teşkilatı ve görevleri kanunla düzenlenir.

[3]

(file:///C:/Users/MTanriverdi/Documents/ASSAM/04%20Makaleler/Adnan%20TANRIVERD%C4%B0/Yeni%20Anayasa Deniz ve Hava Kuvvetleri, Jandarma Genel Komutanlığı, Sahil Güvenlik Komutanlığında eşidi birliklerde

[4]

(file:///C:/Users/MTanriverdi/Documents/ASSAM/04%20Makaleler/Adnan%20TANRIVERD%C4%B0/Yeni%20Anayasa 16.06.1964 tarih ve 477 Sayılı Disiplin Mahkemeleri Kuruluşu, Yargılama Usulü ve Disiplin Suç ve Cezaları Hakkında Kanun

[5]

(file:///C:/Users/MTanriverdi/Documents/ASSAM/04%20Makaleler/Adnan%20TANRIVERD%C4%B0/Yeni%20Anayasa Astsubay, erbaş ve erlerin yargılanmasında , Disiplin mahkemeleri üyelerinden birisi astsubaydır.

Okunma **9223** defa

Son Düzenlenme Çarşamba, 16 Şubat 2022 13:04

Adnan TANRIVERDİ (/index.php/yayinlar/raporlar/author/186-adnan-tanriverdi.html)

Emekli Tuğgeneral Adnan Tanrıverdi Kimdir?

08 Kasım 1944 tarihinde Konya'nın Akşehir ilçesinde doğdu. İlkokul, ortaokul ve liseyi Akşehir'de bitirdi. Orta tahsilinden sonra 1962-1963 öğrenim yılında bir yıl ilkokulda vekil öğretmen olarak görev yaptı. 1963-1964 öğrenim yılında bir yıl İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi Zooloji Bölümünde öğrenim gördü.

1964 yılında Kara Harp Okuluna girdi. 30 Ağustos 1966 yılında; Topçu Subayı olarak pekiyi derece ile Kara Harp Okulunu bitirdi. 1967 yılında Topçu ve Füze Okulu Subay Temel Kursunu ikincilikle bitirdi. Mart 1967 tarihinde Teğmenliğe nasbedildi. Aynı yıl Füsün Hanım ile evlendi.

Sırasıyla; 23ncü Piyade Tugayı 8inci Topçu Taburunda (İstanbul), 10uncu Piyade Tümeni Topçu Alayında (Tatvan), 58inci Topçu Er Eğitim Tugayı Karargah Bölüğü ve 1inci Topçu Taburunda Batarya Komutanlıkları (Burdur) görevlerinde bulundu. 30 Ağustos 1970'de Üsteğmen, 30 Ağustos 1973'de Yüzbaşı rütbesine yükseltildi. Topçu Ve Füze Okulu Kurslar Alayı Yedek Subay taburunda Yedek Subay Bölük Komutanlığı yaptı.

1976-1978 yıllarında Kara Harp Akademisinde öğrenim görerek 1978 yılında Kurmay Subay statüsünü kazandı. 1980 yılında Silahlı Kuvvetler Akademisini bitirdi. Kurmay Sb. olarak; 2nci Piyade Tümen Komutanlığında (Adapazarı) İstihbarat Şube Müdürlüğü ve Kurmay Başkan Vekilliği; Kara Harp Akademisi Öğretim Üyeliği; Genelkurmay Özel Harp Daire Başkanlığı Lojistik ve Harekat Şube Müdürlükleri, Kurmay Başkan Vekilliği görevlerinde bulundu.

30 Ağustos 1980 tarihinde mümtazen terfi ettirilerek Binbaşılığa, 30 Ağustos 1984 tarihinde Yarıbaylığa, 30 Ağustos 1987 tarihinde Albaylığa yükseltildi.

Akademi öncesi Özel Tekamül Kursları, Fransızca Temel Kursu ve Gayri nizami Harp Kursu gördü.

1986-1988 yıllarında Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Sivil savunma Teşkilat Başkanlığı, 1988-1990 yıllarında Askeri Yüksek İdare Mahkemesi 1inci ve 2nci Dairelerinde Subay Üyelik ve 1inci Daire Başkan Vekilliği görevlerinde bulundu.

1990 yılında 8inci Kolordu Topçu Alay Komutanlığı (Malazgirt) görevine atandı. Bu görevde iken 30 Ağustos 1992 tarihinde Tuğgeneralliğe yükseltildi.

1992-1995 yılları arasında üç yıl 2inci Zırlı Tugay Komutanlığı (Kartal), 1995-1996 yıllarında da Kara Kuvvetleri Sağlık Daire Başkanlığı görevlerinde bulunduktan sonra 30 Ağustos 1996 yılında kadrosuzluktan emekliye sevk edildi.

Emekliye ayrıldıktan sonra, 1997:1998 yılları arasında bir yıl süre ile fahri olarak , Üsküdar FM Radyosunun Genel Koordinatörlük görevini yürüttü. 30 Mayıs 2004 tarihinde İhlâs Marmara Evleri Camii Yaptırma ve Yardım Derneği Yönetim Kurulunda yer aldı. 28 Kasım 2004 : 22 Kasım 2009 tarihleri arasında Adaleti Savunanlar Derneği (ASDER) nin Genel Başkanlığı görevini üstlenmiştir.

Yeni ASDER Yönetimi, kendisine ASDER Onursal Başkanlığı titrini münasip görmüştür.

ASDER Onursal Başkanı olarak, Müslüman Ülke Silahlı kuvvetlerinin organizasyonu ve stratejik kullanımına danışmanlık, son kullanıcıdan eğitici seviyesi kadar özel konularda eğitim ve harp, silah ve araçlarının temini, bakım ve onarımı hizmetlerinde görev yapmak üzere SADAT Uluslararası Savunma Danışmanlık İnşaat Sanayi ve Ticaret Anonim şirketini 28 Şubat 2012 tarihinde; İslam Ülkelerinin bir irade etrafında birleşmesinin teknik esaslarını inceleme ve İslam birliği temelini atılması için uygun koşulları oluşturma hizmetleri için "Adaleti Savunanlar Stratejik Araştırmalar Merkezi Derneğini" (ASSAM) 24 Mayıs 2013 tarihinde; SADAT A.Ş. bünyesinde hizmet verecek emekli askeri personelin kondisyonlarını muhafaza etme ve geliştirme hizmetlerinin yürütülmesi için "Yunus Uluslararası Doğa Sporları Derneği ve Deniz Sporları Kulübünü" (YUSDER) 19 Ocak 2013 tarihinde kurmuştur.

Ağustos 2016-Mart 2020 tarihlerinde Cumhurbaşkanlığı Başkanlık görevinde bulunmuştur.

Halen; ASDER Onursal Başkanlığı ile ASSAM Adaleti Savunanlar Stratejik Araştırmalar Merkezi ve YUSDER Yönetim Kurulu Başkanlıklarını aktif olarak yürütmektedir.

Evli ve iki çocuk babası olup Fransızca bilir.

من هو الجنرال المتقاعد عدنان تاريفيردي

هو من مواليد 08/11/1944 من محافظة قونية منطقة أكشيهير , أتم دراسته الابتدائية و الإعدادية و الثانوية في أكشيهير . بعد التعليم الثانوي عام 1962 – 1963 قام بوظيفة مدرس وكيل للمرحلة الابتدائية في سنة تدريسية . وفي عام 1963-1964 في هذه السنة دخل جامعة استنبول كلية العلوم قسم الحيوان .

في عام 1964 دخل الى المدرسة الحربية . بتاريخ 30 أغسطس عام 1966 , انتهى المدرسة الحربية كضابط مدفعية و بقدير امتياز . في عام 1967 , انتهى كضابط عام في مدرسة المدفعية و الصواريخ واحتل المركز الثاني . وبتاريخ 1967 أدار تخرج برتبة ملازم . و بنفس العام تزوج من السيدة نوفوس .

على التوالي : قام بالخدمة في اللواء 23 مشاة في الكتيبة 8 مدفعية (استنبول) , في اللواء 10 شعبة فوج المدفعية (تطوان) , الكتيبة 58 لواء التدريب الخاص مقر الكتيبة و الكتيبة الاولى وقيادة البطاريات (بوربور) , بتاريخ 30 أغسطس عام 1970 رفع الى رتبة ملازم أول , وبتاريخ 30 أغسطس عام 1973 رفع الى رتبة نقيب . وخدم كقائد قسم الضباط الاحتياط في دورات مدرسة المدفعية و الصواريخ .

بين أعوام 1976 – 1978 قام بالتدريس في اكااديمية الحرب البرية وفي عام 1978 اكتسب مكانة ضابط ارکان . في عام 1980 انتهى اكااديمية القوات المسلحة بكونه ضابط أركان .

تواجد أيضا في الخدمة في الاماكن التالية : قيادة اللواء الثاني (أدابازاري) مديرية فرع الاستخبارات و قسم نائب رئيس الأركان , عضوية مدرس في اكااديمية الحرب البرية مديرية فرع الحركات و الخدمات اللوجستية وفي دائرة الحرب الخاصة في رئاسة الأركان , وقسم نائب رئيس الأركان .

و بتاريخ 30 أغسطس 1980 رفع الى رتبة رائد بقدير ممتاز , وبتاريخ 30 أغسطس 1984 رفع الى رتبة مقدم , وبتاريخ 30 أغسطس 1987 رفع الى رتبة عقيد .

قبل اكااديمية دورات تطوير خاصة , دورة أساسية باللغة الفرنسية , و أخذ ايضا دورة في الحروب الغير نظامية .

بين أعوام 1986 – 1988 قائد تشكيلات الدفاع المدني في جمهورية شمال قبرص التركية .

بين أعوام 1988 – 1990 كان بالخدمة في المحكمة العسكرية الادارة العليا في الدوائر الأولى و الثانية كعضو ضابط , وشغل نائب رئيس الدائرة الثانية .

وفي عام 1990 تم تعيينه في قيادة لواء المدفعية في الفيلق 8(ملازجيت). و رفع الى رتبة عميد عام 1992 و هو في هذا الموقع .

تواجد بالخدمة بين أعوام 1992 – 1995 ثلاث سنوات في اللواء الثاني مدرع (كارثال). في عامي 1995 – 1996 كان في قيادة دائرة الصحة للقوات البرية . ثم بتاريخ 30 أغسطس من عام 1996 تمت إحالته من العمل الى التقاعد .

بعد أن تقاعد , بين أعوام 1997:1998 ولمدة عام واحد كان بمثابة رئيس فخري و عمل كمنسق عام لراديو اسكودار . بتاريخ 30 آذار (مارس) 2004 كان له موقع في ادارة انشاء جمعية للمساعدة و بناء جامع في منطقة منازل اخلاص مرمره .

وبين تواريخ 28 تشرين الثاني(نوفمبر)عام 2004 , 22 تشرين الثاني (نوفمبر) 2009 شغل منصب رئيس الجمعية العامة لجمعية المدافعين عن العدالة (ASDER).

وكونه رئيس فخري لـ (ASDER) : بتاريخ 28 شباط 2012 تم انشاء شركة SADAT الاستشارية الدولية للدفاع و التجارة و التجارة و الصناعة المساهمة , وذلك لخدمات الصيانة و الاصلاح و تأمين المعدات للأسلحة و الحرب و التدريب بشكل خاص , و التدريب من مستوى المجدد الى مستويات المدرب , و تنظيم القوات المسلحة للدول المسلمة و استشارات في الاستخدام الاستراتيجي. القيام بالخدمات اللازمة وخلق ظروف مواتية لارساء أسس الاتحاد بين الدول الاسلامية ب اعادة موحدة و القيام بالخطوات المطلوبة ودراسة المبادئ التقنية " جمعية مركز المدافعين عن العدالة للأبحاث الاستراتيجية ". بتاريخ 24 آذار (مارس) 2013 قامت SADAT A.Ş. بالتشكيل في بنيتها "جمعية يونس الدولية للألعاب المائية و فرق الرياضات البحرية " في 19 يناير 2013 وذلك لاعطاء الخدمات وضمنت في بنيتها العسكريين المتقاعدين للمحافظة على الحالة الممتازة و تسيير تطوير الخدمات .

Who is Retired Brigadier General Adnan Tanrıverdi?

He was born on 08 November 1944 in Akşehir district of Konya. He finished primary, secondary and high school in Akşehir. After his secondary education, he worked as a substitute teacher in primary school for one year in the 1962-1963 academic year. He studied at Istanbul University, Faculty of Science, Department of Zoology for a year in the 1963-1964 academic year.

He started studying the Military Academy in 1964. On 30 August 1966; He graduated from the Military Academy with a excellent degree as an Artillery Officer. In 1967, he finished the Artillery and Missile School Officer Basic Training in second. He was assigned as Second Lieutenant in March 1967. In the same year he married Mrs. Füsün.

He served respectively in 23rd Infantry Brigade 8th Artillery Battalion (Istanbul), the 10th Infantry Division Artillery Regiment (Tatvan), the 58th Private Artillery Training Brigade Headquarters Company and the 1st Artillery Battalion Battery Commands (Burdur). On 30 August 1970, he was promoted to First Lieutenant, on 30 August 1973 he was promoted to the rank of Captain. He served as the Reserve Officer Company Commandant in the Artillery and Missile School Trainings Regiment Reserve Officer Battalion.

He studied at the Military Academy between 1976-1978 and gained the status of Staff Officer in 1978. He graduated from the Armed Forces Academy in 1980. As Staff Officer; He served in Intelligence Branch Directorate and Deputy Chief of Staff in the 2nd Infantry Division Command (Adapazarı); Military Academy Faculty Member; Deputy Chief of Staff at the General Staff Special Warfare Department, Logistics and Operations Branch Directorates.

He was promoted to Major on 30 August 1980, to Lieutenant Colonel on 30 August 1984 and to Colonel on 30 August 1987 with outstanding service.

He attended Special Development Courses, Basic French Course and Unconventional Warfare Course before the academy.

He served as the Head of the Civil Defense Organization of the Turkish Republic of Northern Cyprus between 1986-1988 and as an Officer Member and Deputy Head of the 1st Division in the 1st and 2nd Departments of the Supreme Military Administrative Court between 1988-1990.

In 1990, he was appointed to the 8th Corps Artillery Regiment Command (Malazgirt). While he was in this post, he was promoted to Brigadier General on 30 August 1992.

After serving in the 2nd Armored Brigade Command (Kartal) for three years between 1992-1995 and as the Head of the Land Forces Surgeon General Office between 1995-1996, he was transferred to retirement on August 30, 1996.

After his retirement, he worked as the General Coordinator of Üsküdar FM Radio as an honorary for a year between 1997-1998. He took part in the Board of Directors of İhlâs Marmara Evleri Mosque Construction and Aid Association on 30 May 2004. Between 28 November 2004 - 22 November 2009, he was the President of the Association of Justice Defenders (ASDER).

As Honorary President of ASDER, Consultancy on the Organization and strategic use of the Armed Forces of the Muslim Countries, from the end-user level to the educator level, He established SADAT International Defense Consulting Construction Industry and Trade Inc. on February 28, 2012 to provide training and warfare, supply, maintenance and repair services of weapons and vehicles. He established the "Justice Defenders Strategic Research Center Association" (ASSAM) on May 24, 2013, for the services of examining the technical principles of the unification of Islamic countries around a will and creating the appropriate conditions for the foundation of Islamic Union. He established "Yunus International Outdoor Sports Association and Sea Sports Club" (YUSDER) on 19 January 2013 in order to maintain and improve the conditions of retired military personnel, YUSDER serves within the body c f SADAT Inc.

He served as the Presidency Chief Advisor between August 2016 and March 2020.

Currently; he serve as Honorary President of ASDER and actively President of Board of Directors of ASSAM, SADAT Inc. and YUSDER.

He is married and has two children. He can speak French.

🌐 www.adnantanriverdi.com (<http://www.adnantanriverdi.com>)

Yorum eklemek için giriş yapın